

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7843

за изменение в частта за разноските

гр. София, 07.03.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в закрито заседание на 07.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

като разгледа дело номер **6428** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Като разгледа подадената молба от „Център за градска мобилност“ ЕАД, чрез проц. представител адв. М. Г., за изменение на Решение № 1980/18.01.2025 г. по адм. д. № 6428/2024 г. по описа на АССГ, в частта на разноските, прецени становищата на страните, съдът намира следното от фактическа и правна страна: В мотивите на съдебният акт са изложени съответни мотиви по отношение на присъдените разноски. Същите са подробни, ясни и не се налага тълкуването им. В следствие на изложените мотиви е издаден и съдебния акт в оспорената част. Прието е, че изявление за присъждане на разноски е своевременно направено, като по делото са представени доказателства за реалното им заплащане в размер на 10 лева за държавна такса (15 лева такса и 1 лева за превод) и 1800 лева адвокатско възнаграждение, вкл. 300 лева ДДС. Направеното от процесуалния представител на ответника възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение съдът, с оглед фактическата и правна сложност на спора е намерено за основателно и уважено. Предвид проявената процесуална активност на адвоката на жалбоподателя, съдът е определил размер на възнаграждението над минимума, установен чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (ред. към сключване на договора за правна защита и съдействие - л.14), а именно: в размер на 1200 лева. Съдът е преценил, че така определен размерът на хонорара отговаря на легитимни цели, явява се справедлив и обоснован и е отчетена сложността на делото.

На първо място, изцяло в дискрецията на съда е предоставено определянето на адв. хонорар, въпреки определените минимални размери в Наредбата. В този смисъл е Решение на Съда на ЕС от 25.01.2024 г., според което разпоредбите на Наредбата в този смисъл противоречат на чл. 101 § 1 и 2 ДФЕС. На следващо място, присъденият хонорар изцяло съответства на извършената работа от проц. представител на жалбоподателя, проведеното с.з., изложените становища в устен и писмен вид. Съдът намира, че липсва основание за изменение на решението в частта на разноските, които

са определени в справедлив и съобразен с извършената работа и респ. със закона размер.

Изложените съображения налагат отхвърляне на така подадената молба като неоснователна.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ молба от „Център за градска мобилност“ ЕАД, чрез проц. представител адв. М. Г., за изменение на Решение № 1980/18.01.2025 г. по адм. д. № 6428/2024 г. по описа на АССГ, в частта на разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от уведомяването на страните пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: